

Imprimat legal.

KAVIÁR

KULTÚRA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Robus Pálma rajza után, 1750-ből.
redetije a londoni kir. muzeumban

Kéjes álom

Klisé: Fenyő

IV. évf. 25. sz.

Ára 15. lel. Bukarestben 18. 3 c. korona, 8 dinár.
50 osztr. garas, 2 fr. frank, 3 lila, 20 pfenning

Megjelenik minden vasárnap.

Gutjahr György

Timișoara, II.
Bărăny utca 18
Telefon 10 68.

Ruha és szőrmefestés, kémiai vegytisztító intézet, különlegesség ágytoll tisztításban (régitoll felújítása).

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jeges kávé **Mann** cukrásznál kaphatók. Timișoara, II. Andrási ut. 12.

A legjobb román-magyar szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. Dávid György-féle román magyar és magyar-román szótár s mindenki meggyőződhetett arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználhatóbb, a legpraktikusabb. Minden szótárvásárló tehát a saját érdekkében cselekszik, ha vásárlásánál mindezt ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több mint 26 000 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy egy rész fizetve 80 — lei. A két rész együtt kötve tartós egész vászonkötésben 180,—, diszes félbőr-kötésben 240. — lei — Kiadta a Brassói Lapok" könyvosztálya, Brassóban,

Lloyd Taverna Timișoara, Belváros
modern nívóú elsősorú kabaré a legjobb nevű művészek fellépésével állandóan új műsor, beléptidij nincs

a Grand Hotel mellett

„Tríes” cípők

elsőrendűek és tartósak
Tríes, Timișoara, IV. Begajobbsor 19.

Legszebb
frizurák,
maniküre.
Legjobb
hajfestés,
hajápolás
Legolcsóbb
illatszerek és
pipercikkek.
P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timișoara, str
Alba Iulia

KLEIN JENŐ

börönd és bördísmű üzlete, Timișoara Belváros, Mercy-utca 3 Legolcsóbb be vásárlási forrás utazási és divatc kkekben

Autókarosszériák
a legmodernebb kivitelben készít

Oláh

Mihály

II. Rákási ut 1. sz.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoniu

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25
(Bemgasse)

NE FELEJTSE EL

megrendelni a Káviár kiadá-
sában megjelent

JÁTEK A TÜZZEL

című könyvet, mely zárt példányban, diszkötésben kapható a kiadóhivatalban. A miniatűr alakú, 72 oldalon megjelent magánkiadású kis könyv egyike a legérdekesebb könyveknek, amennyiben Brandstädter Károly, lapunk munkatársának azt a kis regényét és két kitűnő novelláját hozza, melyet lapunkban közölni nem lehetett. A csinos kiállítású könyv ára 100 lei, 50 dinár, 30 c. kor. Megrendelésre a kiadóhivatal utánvét mellett azonnal szállítja. Amatőr példány ára 500 lei.

„Megváltás”

poloskairtószer minden háztartásban nélkülözhetetlen. Kapható:

Weisz Antal

butorüzletében, II. Méréz-utca 4 szám

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban. Timișoara, Józsefváros Bem utca 20 sz. a.

TUDNIVALÓ az előfizetésről!

A Káviarra előfizetni bármely számtól lehet. Vidékről előfizetést az adminisztráció megkönnyítése miatt csak 3 hónapra veszünk fel.

Előfizetési árak Romániában:

Egynegyed évre lei 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

Előfizetési árak Csehszlovákiában:

Egynegyed évre c. kor. 42
Fél évre 80
Egy egész évre 150

Előfizetési árak Jugoszláviában:

Egynegyed évre dinár 95
Félévre 190
Egy egész évre 380

Ausztriában és Bécsben:

Egy negyed évre silling 8
Fél évre 15
Egy egész évre 30

Németországban:

Egynegyed évre Márka 250
Félévre 500
Egy egész évre 1000

Franciaországban

és a nyáron át a francia fürdőhelyeken
Egynegyed évre francia frank 24
Félévre 48
Egy egész évre 95

Olaszországban

és nyáron át az olasz fürdőhelyeken:
Egynegyed évre lira 36
Félévre 70
Egy egész évre 140
A külföld többi helyein 1/4 évre 250 lei értékű váltata.

Külföldi előfizetőink a pénz peremes levélben, rendes értékbeváltással küldhetik, vagy célszerűbb az előfizetési díjat eredeti valutában bármely bankban „Káviár” Lapkiadó, Timișoara címre csekkben befizetni a csekket a mi címünkre megküldeni. A csekk kézhezvétele után mi a lapot nyomtatás megindítjuk.

Külföldi előfizetéseket csakis eredeti valutában fogadjunk el, leiben történet mindennemű külföldi előfizetést vissza küldünk.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Zimisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Felvétel:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámitoló és Közgazdasági
bank r. t. fiókja,
Kosice (Kassa)

Jugoszláviában:
Általános Hitelbank r. t.
Subotica-Szabadka.

Főszerkesztő:
DINYÉSZ ÁRPÁD

Felölös szerkesztő:
BENGI

Művészeti szerkesztő:
KOMI-NOOR

Megjelenik minden
vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre — — 720 lei
Fél évre — — 360 lei
Negyed évre — — 180 lei
Egy óra — — 60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
15 lei, Bucurestiben 18 lei
Jugoszláviában 8 dinár. Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 lira; 2 fr. frank; 20
pfénning. Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csak a „Káviar“-ra való hivatkozással van megengedve

A vérrózsás csók.

A Káviar eredeti kézirata.

Hó lepte el a bérceket és
vijjongó madarak alatt mor-
molva folytak az örök folyók.
A horizont sápadt volt és
lárvas és a kiellen tájakra
leereszkedett az éj.

Polner az öreg vadász a
hegyek feletti kis házában
ült és alattomos vörös sze-
mei a sötét-szürke homályba
fúrkésztek.

Kezei idegesen dobogtak
az asztalon és sovány melle
sipós hangszerként emelke-
dett.

— Szüzet — fulta — mint
ez a havas táj. Szüzet! Tisz-
tát!

Vastag hangjával beleüvöl-
tött a csendbe és tapoga-
tózva mint egy holdkóros
átbotorkált a feleségéhez.

Az erős, villogó husu asz-
zony védekezett, de aztán
nőstényesen lihegve hozzá
nyomta domboru hasát.

— Menj, poshadt, riffa —
hörögte a férfi, — nem vagy
szűz, rokkant, vén kéj edény
vagy csak!

Lelőkte az asszonyt és
eszélösen kirohant az éjbe.

Kint már csillagok jöttek
az égre. A havas táj felett
hideg szél fújt és mormolva
rohantak az örök folyók.

A szél lekapta az öreg
vadász kabátját és tovaso-
dorta a havas, fehér szirte-
ken.

Az öreg vadász csak egy
ingben maradt, de rohant.
Tovább és tovább.

Csontjai mint aszott, mint
korhadt fadarabok zörögtek
és melle rekedien fujta:

— Szüzet! Fehér csókot.
Szüzet!

Rohant.

Eltűntek a sziklák és for-
gott körülötte az éj.

— Szüzet! Fehéret!

Rohant.

Rohant mint egy kormá-
nyost vesztett, rothadt gép-
masina.

Fujt és sárga tajték folyt
az ajkán, de nem bánta.

Ősz haja körüllebegte es
mint diadal jelvény lobogott
a horizontalan sötét éjbe.

Hirtelen megcsuszott.

Kiáltás, ijedt, szörnyű ki-
áltás hagyta el az ajkait.

Tompa. Fájdalmas.

Aztán zuhant.

Zuhant öleket. Zuhant ha-
tározatlan mélységek felé.

Egy köszirtre esett.

Tompán.

Hangtalan.

Nem jajgatott.

Szája össze volt zuzva.
Keskeny vér sugár folyt vé-
gig a fehér havon. Piros vér.
Még lihegett.

Felemelkedett kissé. Ki-
nyitotta eltorzult száját és
belé csókolt a fehér hóba.

Aztán visszaesett. Nagyot
sóhajtott. Vége lett.

A hó szivárogni kezdett.

Lassan betemette a hullát,
de a véres csik, a vérrózsás
csók tovább folyt, le a mély-
ségekbe, le a széles, szenv-
telen, nagy de valóban lé-
nyegtelen: Világba.

Döry Andor.

Teljesedés.

A Káviar részére írta:

Györy Endre.

Az erkélyről nehéz virággirlandok
omlottak alá, a gróf vágyban re-
megve állt fiatal felesége mögött.

Tündöklő pompában uszott a kas-
tély, az estébe kacagásban zugott
belé a távolodó násznép örömrivalgó
lármája, vágatva robogtak rá a
messzi országutra az utolsó batárok
és a dübörgő kerékcsattogás csak-
hamar beléhalkult az éjszakába.

A pazar tűzijátékok ezerszínű visz-
fénye még ott lebegett egy rövid

LORENZI.

MODERN. NYARI. RUHA.

INGRÈS (1780-1867):

A. FODRAS' (PARIS-LOUVRE).

percre a sötét háttérben, egy-egy eltévedt szikrában még égnék a tört fény és sötétbe borult a kastély, meglepte halkan a csend, a halvány néma csend.

A fiatal asszony szemei sóvárgó száguldás-vágyban kalandoztak bele a Semmibe, görcsös akarásban keresett, kutatott valamit a kifürkészhetetlen messziben. Talán csak egy pontot, egy reményt, egy gondolatot, egy biztató sugarat, ahol megállapodhat, megpihenhet, talán a jövőbe meredt ostromló tekintete és a Sorsot akarta kényszeríteni, fedje fel izgató titkát, engedje megpillantania kíváncsi szemének, mit rejt vajudó méhében az Idő.

Vagy talán csak szívéből előre törő, torkát vad kinnal fojtogató bánatát szórta szét a mindenségbe, nehogy fölzugjon összegyülemlett erővel nagy, életet és fiatalságot elsíró zokogásban.

Az ősz férfit elborította a mámor. Tüzelő tekintetét új asszonja puha vállába temette és a teljesedést szomjazó lélek remegő izgalomba vonta testét.

Elhalt az utolsó kocsidübörgés is, kialudt a kápráztató fény és a csodás tűzijátékok kormos, összeégett papirfoszlányokban borultak a földre, hogy durván betaposodjanak, szomorú embersorsban.

A sötét erdőcsik mögött megmozdult a lomha, pihenő levegő és utra kerekedett hűvös, esti szélben, a menyasszonyi köntösben csillogó, komor havasok küldtek fájdalmas testvércsókot a sápadt márványarcra.

A gróf vágyó lázban ragadta meg a puha karokat, szomjas szája möhön simult a puha vállba. A nőn végigremegett még egy kinos vergődés. Lehajtotta a fejét, átengedte magát a beléje karoló karnak és engedelmesen követte fiatalságára remegő urát a nászszobába.

2.

A gróf különös, bizarr és mindenekfölött érzéki ember volt. Valamikor magas, karcsu, gyönyörű férfi lehetett, most már megtört kissé alakja, beesett szemei mélysáncu türegekből világítottak elő örökön égő tüzzel, arcán ezer és ezer ránc szántott végig: ezer nő, ezer vágy, ezer kéj emléke.

Nagy mult volt mögötte és ha néha néha visszatévedt tekintete, a homályból ezer és ezer vágyó, tépő, bosszulló nő suhant elő, forrongó,

buja nőchaos vette körül hazajáró lelkét.

Különös előszeretettel csüngött a fiatal lányokon, alig fészlő bimbók szűz hamvát verte le az ingyenc természetes kegyetlenségével, gyönyörű, kinyílt lányrózsákat szakított le keze. És ha vágya rávilágított egy nőre nem volt képes ura lenni vad birni akarásának. Szerelmes türelemmel vagy perzselő tüllel, pénzzel vagy brutális erőszakkal, de meg kellett szereznie a kéjt, hogy keze között lássa szerelemben vonaglni a megkívánt testet.

Természetesen agglegény maradt, multak az évek, fűrtjei lassan bele-sárgultak az őszbe és örök szenvedélye utolsó, nagy lobbanásban tört ki.

Vad vágya rávilágított erre a csodálatos, gyönyörű, fiatal leánynak — és hiába tombolt kielégülésért. Nem használt az erőszak vagy a pénz, türelem és tűz. Szinte megörjítette a határtalan vágy és érezte ez késő ifjusága, legutolsó tüze: a hattyúdál.

És azt akarta, ez is méltó legyen a többihez, forró, szerelmes, kéjes.

Feleségül vette a csodálatos, pompázó lányt, hogy lássa élvezni. Hogy érezze megegyeszer azt az izgató, testbe hasító, lélek-kielégítő kéjt: hogy karjai közt, hogy kitanult teste alatt hamvas, fészlő, vágyó érintellen test vonaglik.

A nap bágyadtan tűzött a kastélypark magasba szökő jegenyére, a hatalmas fák óriási napernyőként fogták fel az égető sugarakat, hűvös homályba borultak az utak.

A gróf kilépett az erkélyre. Kábult lázban tüzelt a teste, kísérteties, beteg bágyadságban meredtek maga elé.

Szégyenkezés, fojtó vad düh és kétségbeesett, irtóztos tehetetlenség kinozta:

Kéjvágya féktelen száguldását nem bírta irammal öreg, kifáradt teste: a két heves fiatal asszony még érintetlen volt, fagyos, sápadt és szomorú.

A gróf összeszorította fogait a tehetetlen kinban és a korlátra vágott vad dühben öklöbe szorult keze. Kibámult a parkba.

A fiatal lány-asszony ott pikent a tóparton. Hanyatfeküdt a kerti széken és átengedte tökéletes testét a kóbor széllegényeknek. Vad kéjben ragadták meg a könnyű fehér ruhát a szélfüak, belesiklandoztak domborodó mellébe, végigsimogatták gyönyörű, puha vállát, a merészeb-

bek, formás bokáját és fölsiklandoztak keményen előreugró térdéig, akadt olyan is, aki nem birt mohó vágyával és égő kívánságban ragadt a könnyű szoknyába, fölemelte egy pillanatra, hogy belekiváncsiskodjon a selyemtakarta ölbe.

A gróf nem bírta az igéző, vért-korbácsoló látványt. Behúzódott és komor, egyhangú léptékekkel mérte végig a kastély szobáit.

... és kell látnom, hogy kéjre torzul a hideg arc, hogy szerelemben villog a fagyos tekintet, hogy lázas sejtelemben vonaglik a márványtest — és én mozdítom meg!

3.

Odakünn finom, lassu pelyhekben kezdett hullni a hó. Fehérbe borult a világ, belécsapott a békésen szál-lingozó pihék közzé egy-egy szür-rabló széllovag és csönd...

A miniatűr kandaló barátságos, sustorgó fénye meghitt, intim fénybe burkolta a budoárt. A fiatal lány-asszony zavartan babrált a pongyola szegélyén és lesütötte égő szemét, lelkében a szerelem csodálatos melódiaja kezdett kibontakozni mesés, tarka szimfóniában, teste meg-megvonagló nagy vágyban tüzelt.

A fiatal zongoratanár elhallgatott, karcsu alakja könnyedén előrehajolt a pamtagon ülő nő felé és lázas varakozásban leste ajkán a szót.

Az beletemette fejét a párnákba és alig hallhatóan, remegve sutogta:

— Az uram vadászaton van. Egyedül vagyok!

A fiatalembernek forró vérhullám tódult az arcába, rátapadt örült akaróvágyban a teljesedést remegő asszonytestre. Az ajtóhoz rohant, megfordította benne a kis aranykulcsot.

Az asszony hátrahanyatlott a pamtagon és várta.

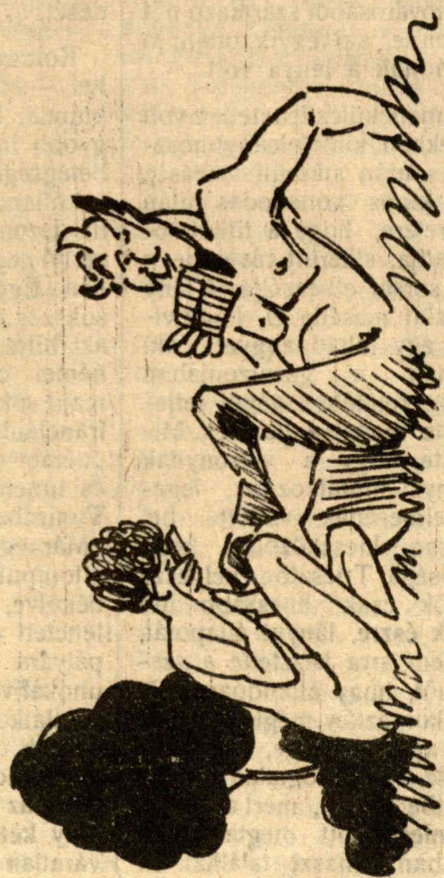
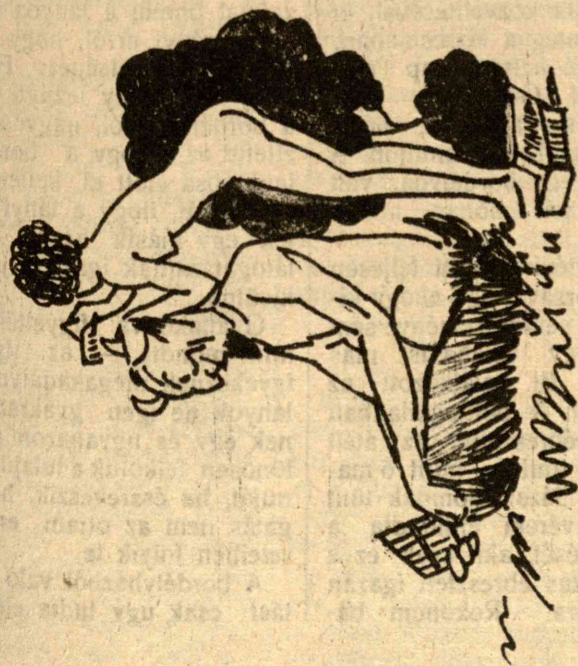
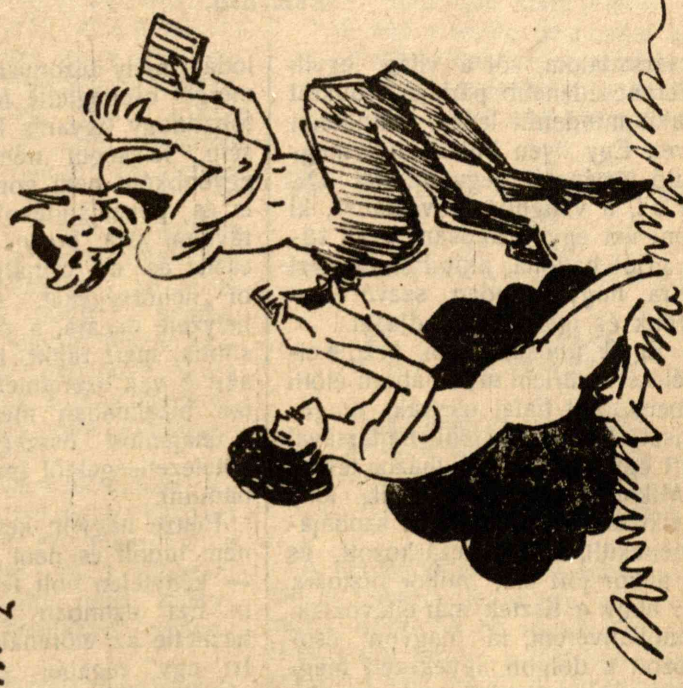
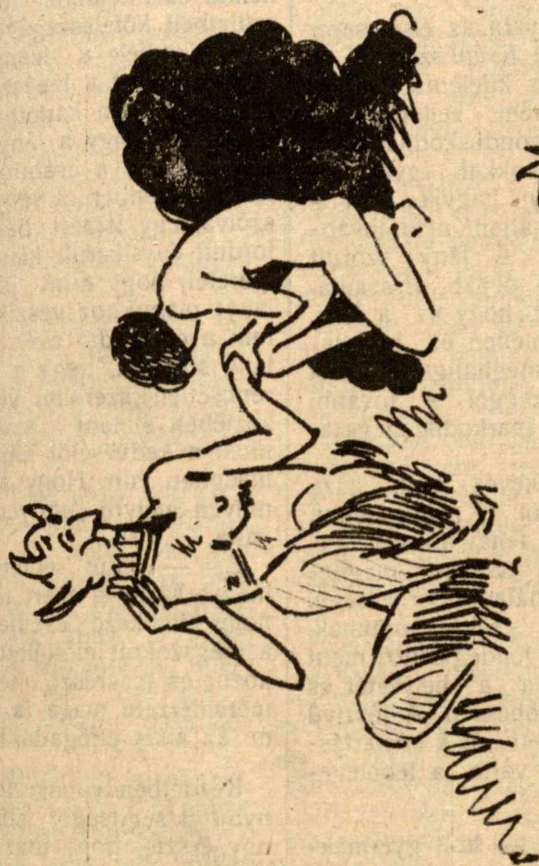
A lüktető férfiszívben vad erővel tombolt a fölkorbaesett vér. Hat hónapi nehéz ostrom, fájó, égő, tépelődő reménykedő kín után végre karjaiba menekül ez a fiatal, pihető, akaró, tiszta asszony...

Szerelmes lázban hullt melléje remegő áhitatban bontotta elő ruháiból a leggyönyörűbb, legpompásabb testet.

Mellésimult...

Égő, szent nászban forrtak és a szűzsikoltásba észrevétlenül nyikorogott belé a rejtekajtó rég összerögz-

(Lásd a folytatást a 18-ik oldalon)

MANIPIULĂ PEDICULĂ...

Egy bukott leány sorsa.

A „Káviár“-nak Dr. Forel nyomán németből fordított eredeti kézírata.

A társadalom, sőt a világ egyik legszerencsétlenebb páriája a bukott nő, akit mindenki lenéz, mindenki megvet. Egy ilyen bukott nő megrendítő történetét jegyezte fel Dr. Forel, a világhírű orvostanár, ki viszont azt egy Wundsam nevű zürichi urtól hallotta, akit Forel ismert annyira, hogy minden szavát komolynak és igaznak fogadja el.

— Egyik unokafivérem, kezdte elbeszélését a zürichi ur, a háboru előtti időkben, mint fiatal osztrák tengerésztszít, Tuniszban több bajtársával együtt egy ottani bordélyházba tévedt be. Mikor belépett, az egyik lány egy sikoltást hallatott és a szobájába menekült, ahová bezárkózott és csak akkor jött elő, mikor biztosra vette, hogy a tisztek már eltávoztak. Az unokafivérem, ki nagyon csodálkozott a dolgon, igyekezett megtalálni a jelenet okát és elrejtőzködve, egyedül visszamaradt, míg a magát immár biztonságban vélt lány újból élő nem jött. Észrevétlenül közeledett hozzá és nem kis meglepetésére szülővárosából származó nőt ismert fel benne, aki egyik ottani jó polgári családnak a lánya volt.

Az újbóli menekülés lehetetlen volt és a könnyekben kitörő leányt hosszasan faggatás után sikerült szólásra bírni. Csak kínos vonakodás után és azon ígéretére, hogy a titkot tovább nem adja, sikerült rávennie a lányt, hogy sorsát elbeszélje. A lány könnyek között mesélte el, hogy viszonya volt egy főhadnaggal, aki szülővárosának a garnizonjában szolgált és szerelmében végül teljesen átengedte magát a tisztnek. Mikor észrevette, hogy a viszonynak következményei mutatkoznak, legelőször szerelmesének vallotta be, aki hamarosan kieszközölte, hogy felettes hatósága Triesztbe helyezze át. A szülők csak hosszabb idő múlva vették észre, lányuk állapotát, mert a félelem arra készítette a szerencsétlen nőt, hogy állandóan fűzőt viseljen. Mikor aztán mégis kiderült a dolog az apa megverte, a család pedig kilökte. A boldogtalan teremtés Triesztbe ment, mert azt hitte, hogy szerelmesét ott megtalálhatja és csábítójában támaszt találhat. Itt érte az első és legkeményebb csa-

lódás, mely bizonyára az első csepp mérget csepegtetett fiatal szívébe, a főhadnagy ugyanis kijelentette, hogy sem feleségül nem veheti, sem egyébként nem gondoskodhatik róla és pénzajándékokkal igyekezett rávenni arra, hogy hagyja el Triesztet és ne csináljon neki további „nehézségeket.“ A lány szorult helyzete dacára, a pénzt visszautasította, mert rájött, hogy az a férfi, akit ő vak szerelmében és határtalan bizalmában meghallgatott, most a felajánlott összeggel a további kötelezettségektől iparkodik megszabadulni.

Pénze nagyon kevés volt, haza nem tudott és nem is akart menni, — kénytelen volt tehát állást keresni. Ezt azonban nagyon megnehezítette az előrehaladott terhessége. Irt egy régebbi szakácsnőjüknek, aki Fiuméba egy vendéglőshöz ment férjhez, megvallotta a helyzetét és kérte, hogy odajöhessen. A jószívű asszony oda is vette és a háztartásban segédkezve, várta a lebetegedését.

Koraszülés volt — holt gyermekkel — ő maga hónapokig fektült utánna. Noha ez a család a legnagyobb inségben vette magához és betegsége alatt is gondoskodtak róla, állandóan mégsem maradhatott itt. Iszonyattal töltötte el, hogy pincérnő legyen egy matróz csapszékben. Egy ügynök közvetítésével, ki sokszor fordult meg a korcsmában, azt hitte, hogy jó helyet kap egy német családnál Génúában, ahol majd alkalma lesz arra is, hogy franciául és olaszul megtanuljon. A „német család“ egy bordélyház volt és innen került pár hónap múlva Tuniszbá.

Már egy éve tartózkodott itt teljesen eltompulva és sorsával úgy-ahogy kibékülve, miután semmi reménye sem lehetett arra, hogy valaha is más pályára lépjen. Itt találkozott az unokafivéremmel. A boldogtalanban a találkozás felébresztette az átélt dolgok emlékét, ami — mint ő maga mondotta — lázas álomnak tünt fel s az unokafivérem elmondta a lány kétségbeesését, akit csak ez a váratlan találkozás ébresztett igazán helyzete tudatára. Rokonom bá-

torította és megígérte nekem, hogy a konzulátus utján kiszabadítja mostani helyzetéből. A lány ezt a leghatározottabb formában visszautasította, mert félt a visszatéréstől és félt a szegyénytől. Unokafivérem az ő tudta nélkül csábítójához fordult és becsületbeli kötelességévé tette, hogy gondoskodjék a leányról. Később megbánta ezt a lépést, mert levelére választ sem kapott s így ő is megtudta, hogy a lány igazat mondott, s hogy a csábító egy jellemtelen gazember. A lánynak mitsem szólva, egy ismert bécsi családdal fordult és sikerült kieszközölnie az ígéretet, hogy mint jobb gyermek-lányt magukhoz veszik. Unokafivérem a családdal csak annyit közölt a lány sorsáról, hogy a nő egy szerencsétlen szerelmi viszony következtében elment a szülői háztól és most a kedvesétől elhagyatva nagy inségben van. Hogy a szegény lány milyen mélyre „stülyedt“ azt elhallgatta.

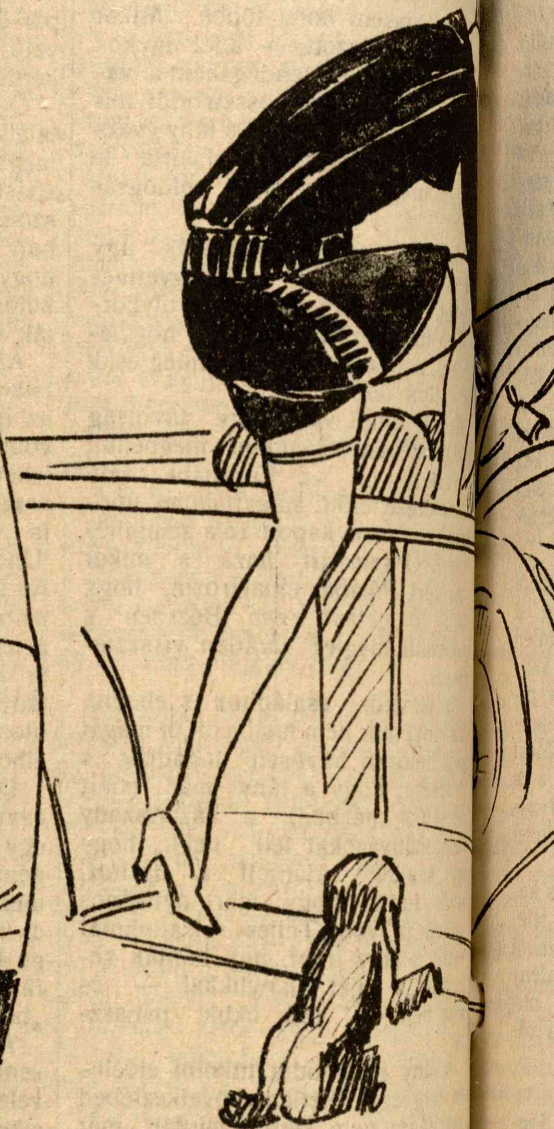
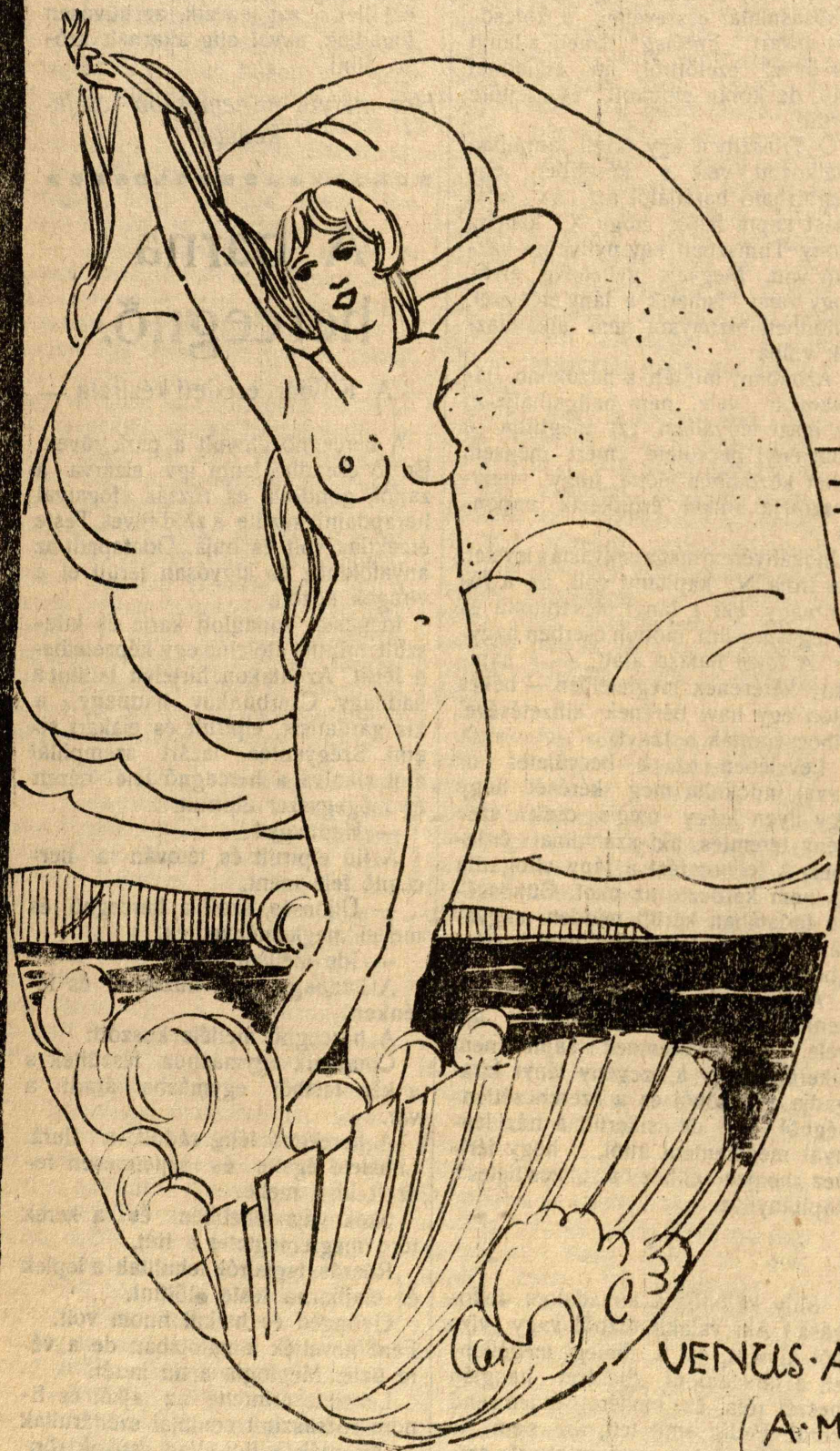
Ezt — mint ellenvetésemre elmagyarázta — azért tette, mert félt, hogy ellenkező esetben a családnál a megszokott előítélettel fog találkozni és másrészt, mert a lány szeméremérzete maga is akadály lehetne az állás elfogadásának.

Kezdetben vonakodott is a lány a nyújtott segítséget elfogadni, mert úgy érezte, hogy már sokkal mélyebbre süllyedt, semhogy még becsületes lány számba mehessen. Rokonom leírta nekem a lány lelki küzdelmeit, a csirázó reményt és a jelenlegi helyzetének ólomsúlyai nyomasztó tudatát. Csak nagynehezen sikerült a jövőt illetően új bizalmat önteni a lányba és meggyőzőni szegényt arról, hogy a visszatérés még lehetséges. Fáradozásait, hogy a szegény leányt kiszabadítsa a bordélyházból, nagyon megnehezítette az, hogy a bordélyház tulajdonosa előtt el kellett hallgatnia szándékát, hogy a lányt el ne küldjék egy másik házba, ha gyakori látogatásainak igazi célja idő előtt kistülne.

Gyanakodva figyelték, mert — mint mondta — az ilyen házból igyekeznek megakadályozni, hogy a lányok ne igen gyakran érintkezzenek egy és ugyanazon urral. De különösen felkeltik a tulajdonosok gyanúját, ha észreveszik, hogy a látogatás nem az ottani erkölcsök kereteiben folyik le.

A bordélyházból való kiszabadulást csak úgy tudta elérni — bár

A. MODERN. MOD. E.

A. MODERN. MOD. E.

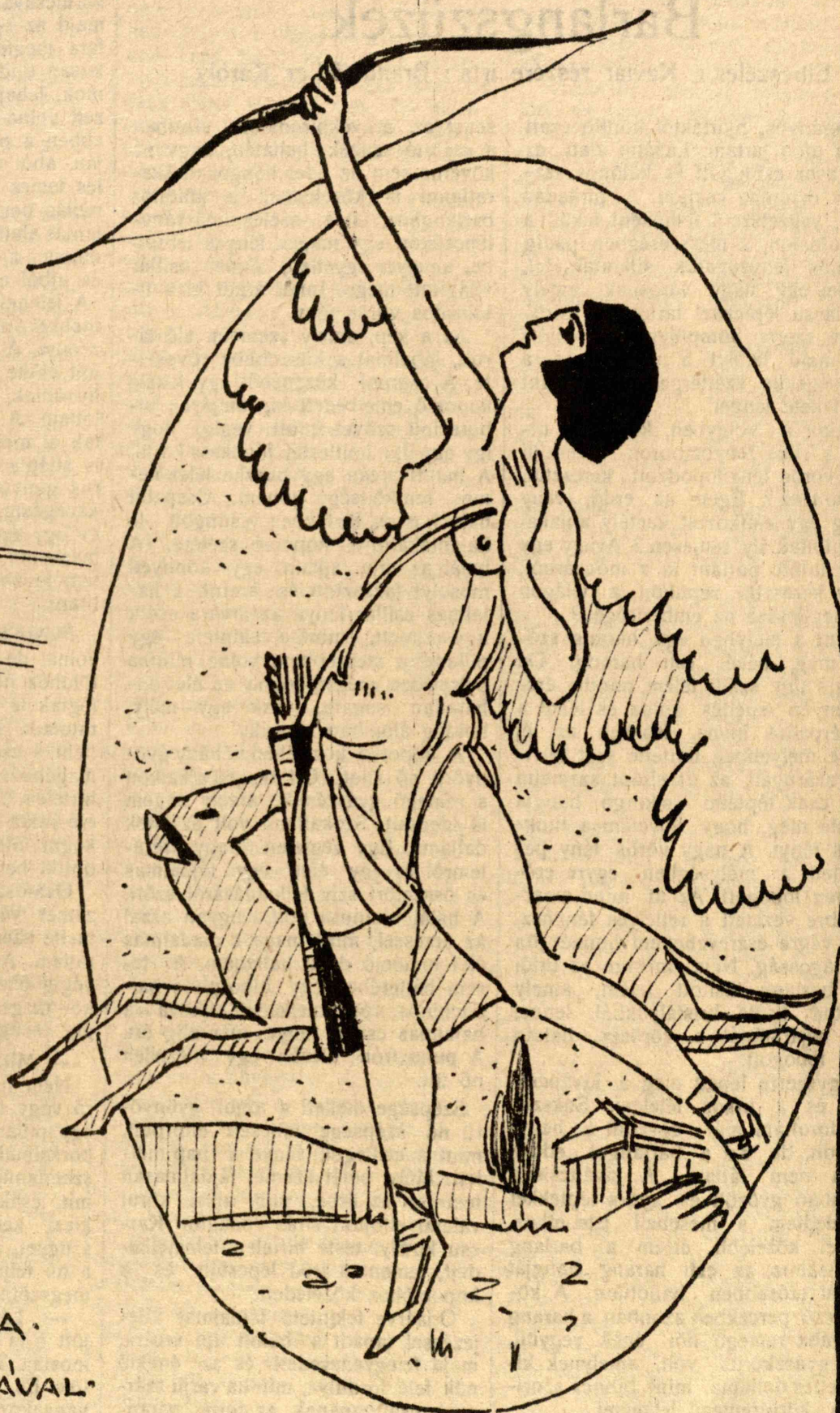
VENUS. AZ. ÚSZÓ. KACYLÓBAN.
(A. MOTORCSÓNAK. ÖSE).

...DOR.ÉS.MOST.

...N.ÓVAL.ÉS.

AN.

·DIANA·
AZ.AÇARÁVAL·

Barlangszüzek.

Elbeszélés. a Káviár részére írta : Brandstädler Károly.

Magányos, nyírfáktól körülövezett hegyi uton jártam. Lábaim alatt az őszi avar csillogott és különös szaga az orromba csapott. A pirkadás nagy, végzetszerű felhőként feküdt a hegyoldalon, a messzeségben pedig különös fénysugarak villantak fel, szemei egy nagy városnak, amely felé lassu léptekkel tartottam. Körülöttem szerte hömpölygött a sötétség, majd lefolyt a völgybe és a mélységekbe szétterpeszkedett mint egy fekete tenger.

Ekkor a völgyben, közel az uthoz, a ritka fenyőtáboron keresztül erős vörös fény lopódzott keresztül. Mi volt ez? Égett az erdő, vagy pedig egy elátkozott kastély ablakai világítottak ily rémesen? Avagy egy nagy lidérc pattant ki a mocsárból, hogy keresztül reptüljön a világon és megijessze az emberiséget?

Lent a mélyben egy harang szólalt meg, békés esti harang. De hangja úgy szállt felém, mintha érc-köpenyén repedés volna és lelke a a vérpadra hívna. Közben az éj egyre mélyebben terítette szét felettem szárnyait, az ut eltűnt szemeim előtt, csak lépteim csikorgó hangja jelezte még, hogy követem a titokzatos fényt. A nagy vörös fény pedig lent a mélységben egyre erősebben lobogott. Az ut mind meszebbre vezetett a rejtélyes fényhez, míg végre észrevehettem honnét jön a világosság. Nem messze az uttól egy barlang ásitott felém, amely mintha tiszta kristályokból lenne, míg bejáratánál a vörös, halotti fény lobogott.

Egyszerre lepott meg a kíváncsiság és a titkos félelem. Sokszor vándoroltam már egyedül a hegyi utakon, de ezt a barlangot eddig soha nem láttam. A kíváncsiság azonban győzött és gyors léptekkel közeledtem a mesebeli jelenethez. Minél közelebb értem a barlang nyílásához, az esti harang hangját annál erősebben hallottam. A következő percekben azonban a harang szavába remegő női ének vegyült. Egy gyászkorú volt, amelynek kísérteties dallama, mint bilincs szorította körülremegő lelkemet.

Varázsa alatt tehetetlenül állottam, minden idegen felmondta a szolgálatot. Engem is a fához kellett volna kötnöni, mint egykor a nemes Odys-

seust az árnyékbirodalom vizeiben a csábító szüzek hallatán, hogy ne követhessem az édes hangokat. Akaratlanul is közeledtem a különös barlanghoz, fel a széles márványlépcsőkön egy magas fényes terembe, amelyet egyetlen, óriási csillár világított meg. Innét áradt ki a titokzatos vörös fény...

Az a kép, amely szemeim elé tárult, lábaimat a küszöbhez cövekelt. A csarnok közepéből egy fekete koporsó emelkedett ki, amelyen biborszinű szövet futott végig, hogy így egy ifju holttestét foghassa körül. A halott arcán egy büszke lélek nem mes fentköltsege pihent. Csapzott haja hosszú fűrtökben csüngött le halántékáról a koporsó szélére. A halál az ifju ajkain egy könnyed mosolyt fakasztott és amint a hatalmas csillár fénye az arcára esett, úgy rémlett, mintha tekintete egy pillanatra megrebbe volna, mintha belsejében még lobogna az élet olt-hatatlan sugara, csak egy mély, boldog álomban fekszik.

A koporsó közelében néhány gyönyörű nő állott. Ott rezgett ajkaikon a remegő gyászének, amely engem is idecsalt. Szokatlan volt az ének dallama. Egy végtelen nagy szerelemről és egy élet, egy fájdalmas és összetört szív felkiáltásáról szólt. A halál himnusa volt, ugyan azzal az érzéssel, mint maga a diadalmas élet tomboló dalát hallanám. A terem hátterében egy biborpiros baldachinos trón emelkedett, ahová a hatalmas csillár fénye már alig ért. A puha trón ülésén egy meztelen nő ült.

Szépsége mellett a többi gyönyörű nő szépsége teljesen eltörpült, mint a csillagok fénye a nap mellett. Mély, sötét szeme fájdalmasan tekintett az ürbe, míg ajkai körül valami elfojtott sirás vonaglott. Karcu királyi teste hirtelen felemelkedett, lement a trón lépcsőin és a koporsóhoz közeledett.

Odaérve tekintete fájdas kifejezéssel tapadt a halott ifju arcára, majd felegyenesedett és az éneklő nők felé fordulva, mintha varju szárnyak csattognának, szigorú, parancsoló hangon megszólalt:

— Süllyesszék le!

A kórus abban a pillanatban elhallgatott. A nők a biborszövetet

körtücsavarták a halott ifju testén, majd az egyik gyönyörű nő lehajolt, fara megfeszült, combjain plasztikus dudarodtak ki a kemény izmok, lehajolt, mintha valamit keresett volna a földön — és ugyan ebben a pillanatban a terem padlóján, ahol a koporsó állott, egy széles lemez kettévált és a sötét, ásitó nyílás borzalmas terhét egy szempillantás alatt elnyelte. Néhány pillanatra a lemez ismét visszapattant és újból elzárta a nyílást.

A jelenetet némán, könnytelen szemekkel nézte végig a szép asszony. A többi nő némán maghajolt előtte és a terem kijárata felé huzódtak, ahol megbüvölten én állottam. A nők árny-szerűen suhantak el mellettem s midőn az utolsó is átlépte a barlang küszöbét, a kórus gunyos kacagásba tört ki. A kacagásra hirtelen összebreztem és úgy éreztem mintha jeges kéz markolná meg szívemet, mintha életem további folyását akarná megállítani.

Most már szívesen menekültem volna, de nem bírtam. Lábaim a földhöz nőttek, karjaim petyhüdten lógtak le s teljesen elvesztettem akaratomat. Tekintetem kéjszóvára pihent a csodás asszonyon s lelkem magába szívta isteni szépségét. Most hirtelen térdre bukott, karjait aca elé rakta és hangosan kezdett zokogni. Mély fájdalma ismét életet öntött belém.

Ovatosan közeledtem feléje és kezemet vállaira tettem. Lassan felemelte szemeit s tekintete megpihent rajtam. Az ijesztő vörös csillárfény végig ömlött hófehér hátán s mikor megszólalt dallamos hangja végig csegett az üres termen:

— Mit keresel itt?

Nem tudtam mit válaszoljak. Forró vágy öntötte végig testemet s egy pillanatra elfelejtettem mindama borzalmakat, amelynek az előbb szemtanuja voltam. Nem láttam semmit, csak a pompás női testet, a kicsi kerek melleket, a beszorult szűgyet, a kerek combokat. Ekkor a nő teljesen felemelkedett és ismét megszólított:

— Láttad a halott ifjut? Ugy jött ő is át ezen a küszöbön, mint mostan Te, amikor ünnepeinket ültük. És megkért. Hazájában egy vágyakozó menyasszony várta, a végezt fényes sorsot és jövőt biztosított volna számára. Boldog volt mielőtt látott volna engem s ép azért elutasítottam erről a küszöbről. Meg-

mondtam neki mindazon ifjak nevét, akik végzetes szerelmem miatt haltak meg, figyelmeztettem az összes veszélyekre, mely őt ezen a helyen fenyegeti, — de ő maradt! És boldogabb volt mint mikor menyasszonya ölelő karjaiban pihent, boldog megelégedett volt, — az én karjaiban.

Az az ének csábította el, mely tégedet is ide csalt s amelynek senki nem bír ellent állni, mert mi vagyunk az észbontó, halálosan perverz szenvedély démonjai. Nálam maradt, szerelmem lenyűgözte, mert én bennem és minden testvéremben a nemünk ösereje lakozik, amelynek a leghidegebb férfiszív is aláveti magát.

Elvagyunk átkozva és az élők között lakunk nem szabad, de viszont ennek cserébe követeljük áldozatainkat. Mert meg kell annak halni, akit szeretünk, karjainkban kell meghalnia, miközben ajkunk ajkára tapad. Ismered ezt?

Hirtelen széttárta előttem mindkét karját s a gyöngye női ujjak helyett, ragadozó madár utálatos karmait láttam.

Ezek miatt halt meg az ifju is — folytatta szavait a démoni nő — s én is szívesen meghaltam volna vele együtt, de az én időm még nem érkezett el, örökifju bájban kell élnem, hogy magamhoz csaljam a férfiakat. Aki ide téved s akit szeretek, mindegyiket meg kell ölnöm és éreznem kell a vad fájdalom minden kinját, amit az ifju szerelmes szenved el, amikor már éles körmeimet belevájtam a szerelmes szívébe.

Mindaddig így kell szenvednünk, amíg csak egy olyan férfi jön, aki énekünk hatása alatt hideg marad, aki kőszívet hordoz belsejében és aki gunyos kacagással üti öklét arcunkba, ha megvaljuk neki szerelmünket. Te vagy ez a férfi? Nem, mert a te szemeidben is sziporkázik az áruló párzás, ámbár tudod, milyen sors vár rád, ha a szenvedélyt felébresztetted vértünkben. Te is szívesen cserélnéd fel szerelmemet a halállal, ahelyett, hogy szabaditónk lennél.

Attól félek, hogy a mi szabaditónk soha nem jön el, soha nem lépi át ezt a küszöböt és mi ölni és élni fogunk mindaddig, míg csak létezik a külső világ. Kérünk tehát, megszűrölj kerüld el ezt a helyet, amíg nem késő. Az az egyetlen szerencséd, hogy temetésre jöttél és nem

Még a halott ifju képe él bennem, szívemben más számára még nem gerjed a vágy, tehát menj, amíg nem késő, menj és a földi asszonyok között viszont fogsz látni, de csak akkor ismersz rám, ha bevalom neked szerelmemet és akkor... akkor számodra már késő lesz minden...!

A következő pillanatban gyorsan hátat fordított nekem és a trón felé sietett. Mint a kigyó csavarodott hófehér nyaka köré sötét, nehéz haja. És ekkor egy örült szenvedély fogott el. Ahelyett, hogy menekültem volna, a büszke asszony után vettem magamat és karjaim átfogták süppedő, bársonyos medencéjét. Mint a kigyó siklott ki kezeim közül, de ekkor már nem voltam ura akaratomnak. Nagyot kiáltottam s a szó borzalmas erővel röpült át az üres termen:

— Enyém vagy... enyém...!

Mikor a trón lépcsőjéhez ért, felém fordult. Arca halott halvány volt és szemeiben különös fény csillogott. A lábaihoz borultam és megérintette szám selymes ujjainak bőré. De visszarettentem. A hófehér lábujjai helyett vöröses madárkarmokat, csókoltam meg.

Időm sem volt gondolkodni, mikor könnyű ködben lenge szirén alakok vonultak el előttem s én egy pillanatra ismét elfeledtem az ijesztő karmokat, csak a különös szemeket és a kedves, mosolygós arcot láttam, amint mérhetetlen vággyal tekint rám, mintha szemeivel akarná szívemet szólásra bírni. Kitártam két karomat, hogy mérhetetlen időre magamhoz szorítsam... a vörös csillár fénye kialudt... és ott tartottam remegő karjaiban a világot a föld, az ég legszebb asszonyát...

Aztán lebuktam vele a kövezet bársonyos szőnyegére. A vér egy szempillantás alatt fejembe szállt, szemem és orrcimpám kitágult. A csodálatos asszony megfogta fejemet és kebléhez szorította. Kicsi szíve úgy dobogott, mint egy sebzett gerlicé. Csukott szemekkel szürsöltem a végzetes, kábító illatot. Megsimogattam üde arcát, ajkamra tapasztottam vérpiros száját és a legistenibb kéjt éreztem.

Ebben a pillanatban a vörös csillár ismét kigyult és mindkettőnk megvilágított. Fölém hajolt, hátraszorította fejemet és hosszan megcsókolt. Felgombolta nadrágomat és finom madár-ujjaival megsimogatta combomat.

Sóhajtottam és sirtam. Kimerült

testem kéj után szomjazott. Felnyögtem, mintha vérpadon lennék:

— Engedd teljesen kiüríteni a kéj poharát!

Száját még mindig ajkamon tartotta és szívtá. Mintha így akarta volna lelkemet magába szívni. Majd hirtelen visszahúzódott és mereven nézett rám. Lassan felemelkedett a földről s úgy rémlett előttem, mintha ködfátyolban magasan állna fellettem. A nő legbujább pózokban hajlította felém meztelenségét s agyamban örült képzelet keríngett.

— Csókold meg a térdemet, — szólt dallamosan csengő hangján s én előtte térdelve átfontam karommal felső testét és forrón megcsókoltam az illatos, formás térdeket. Aztán sorjában jöttek be a többi nők, körül állták a termet és az ének ismét felhangzott. Felkaptam fejemet, neki mentem egy nyírfának, ujjaim a levegőbe kaptak és... felébredtem.

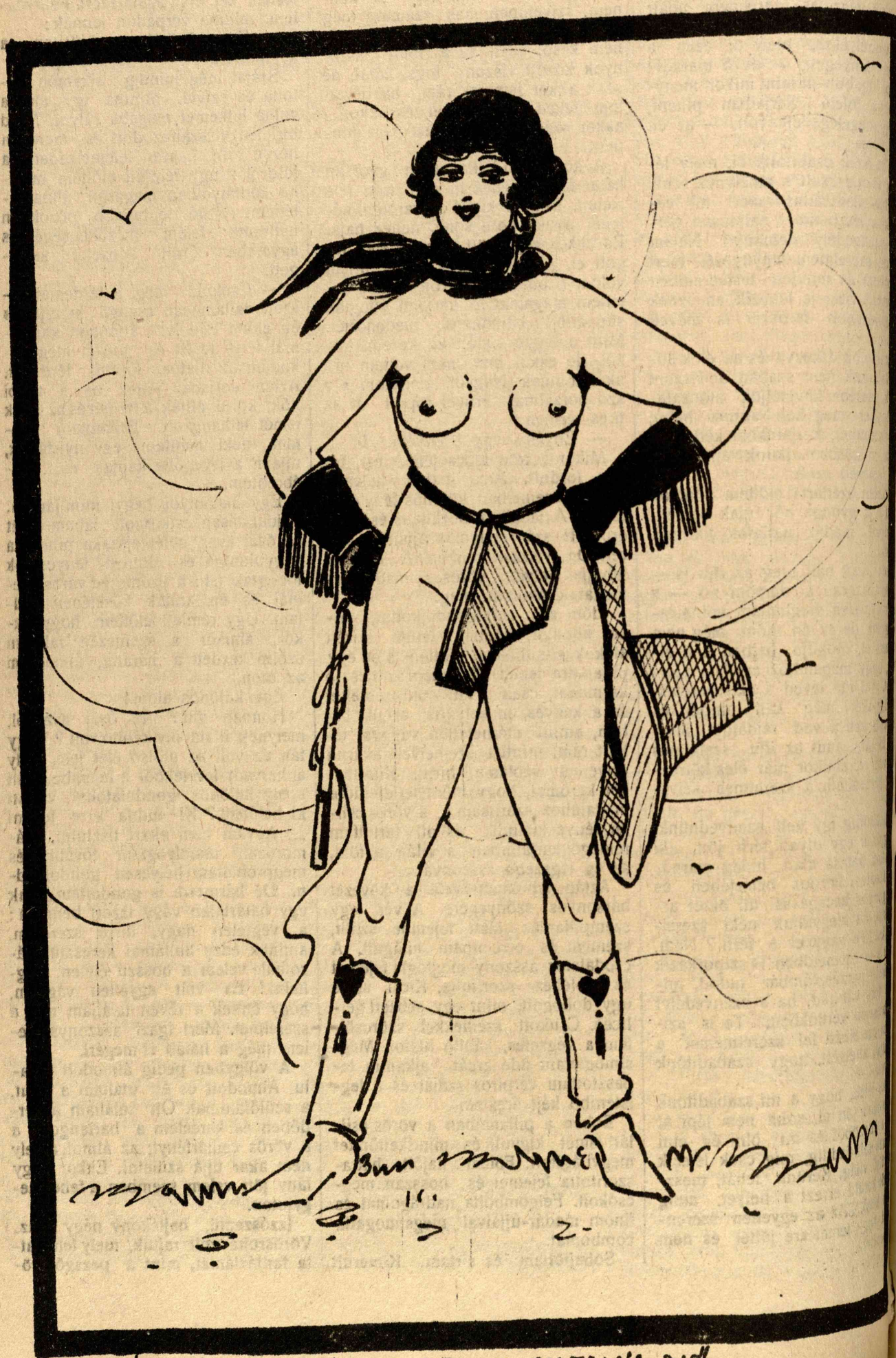
Egy magányos hegyi uton jártam. Fájdalmasan csikorgott lábam alatt az őszi avar, sötét éjszaka pihent a hegyoldalon és előttem fénycsikok lobogtak fel: a szomszéd város szemei és én annak közelében voltam. Ugy rémlett előttem, hogy akkor, amikor a szomszéd faluban szólni kezdett a harang, álmodtam az uton.

Egy különös álom!

Honnan jött? Az őszi avarból, melynek illata oly kábító volt? Vagy tán ez volt az utolsó élet jele, mely a hervadt levelekből a fejembe szállt s oly különös gondolatokat váltott ki belőlem? Ki tudna erre felelni... Agyam nem akart tisztulni, mámorosan tápolyogtam tovább és megpróbáltam helyesen gondolkodni. De bármerre is gondoltam, csak egy határtalan vágy izzott bennem: a végtelen nagy, forró szerelem, aminek édes hullámai keresztül gázolnak velem a hosszú életben. Meghalni! Ez volt egyetlen vágyam, hogy ennek a révén találjam meg a szerelmet. Mert igazi asszonyszerelem még a halált is megéri.

A völgyben pedig álmodott a falu. Álmodott és én utáltam a falut, a szülőfalumat. Ott sétáltam az erdőben és kerestem a barlangot, a vörös csillárfényt, az álmot, amely nem akar ujjá születni. Ekkor négy lány jött velem szemben a fehér hegyiuton.

Izzószemű, hajlékony négy szűz. Vörösruha volt rajtuk, mely felizgatta fantáziámat, mint a pezsgő vö-

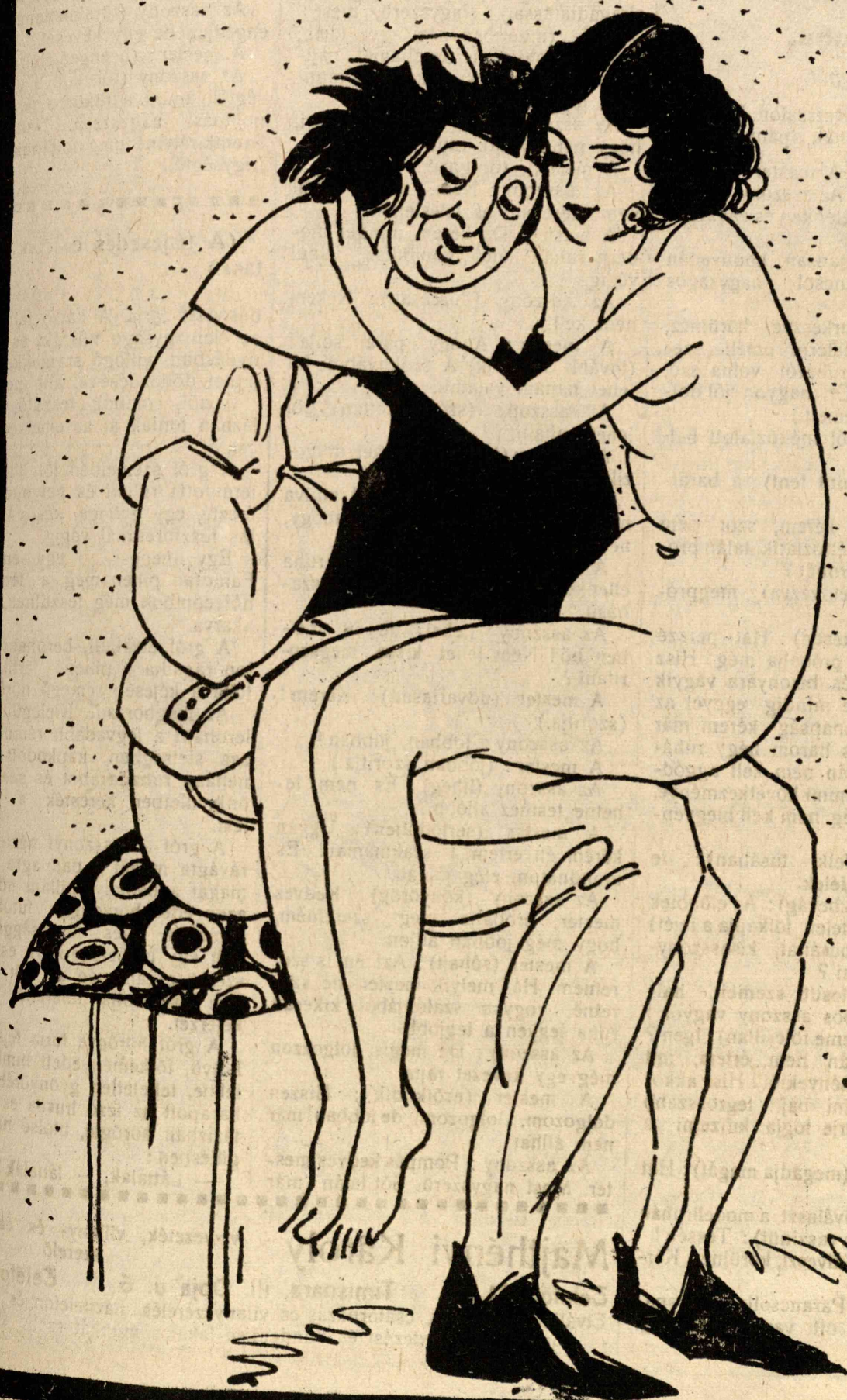

Iskola lapja
A LEGJABB AMERIKAI DÍVAT: A CSIZMA'S NŐ.

rösbe
A na
gig
négy
gyult
Né
égő
utánt
Ös
már
ban,
A feli
Ugya
ujjon
tudha
csóko
kor m
tek
volt
böl, a
...A
borod
s a v
ni.
Átt
forrás
zsiros
sikolto
lem.
De
öserde
ember
mohán
teste
rös ru
dódot
Néh
leány
gő, di
De
remén
tos a
Beállt
vándor
bort fa
ságos
Fehé
zatok
keret
ahol a
szélne
berben
a nőre
láttam
ba ker
most r
voltak
A ki
igazgat
tam. I
átölelt
erős te
uralma
- 7
böl! M

PERMIETEZÉS.

ENYELGÉS — 500 ÉVVEL EZELOTT.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, barátaimat és jóismerőseimet, hogy a Gyár városban, a Háromkirály ucca 10 szám alatt

elsőrendű, modern

borbély és fodrász üzletemet

újból folytatom, melyet hosszú éveken keresztül Belváros, Löffler palotában tartottam fenn

Kovács Gábor

Sánta István

uri és női cipész

Gyár város, Bárány utca 21.— Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt

„ERIKA“

csokoládé és cukorkagyár

TIMISOARA IV. Str. Gen. Foch 62
Tulajdonos: Rosenthal Félix

Klug István

gép- és malomépítész vállalat.
Timisoara-Fabrica, Str. Trei crai —
Háromkirály utca 26 s. Gyár város.

GYÖNYÖRŰ NŐI AKT FÉNYKÉPEK

10 és 12 darabos sorozatban, valamennyi

eredeti felvétel

intim buduár, kirándulás, hárem, esküvő, stb jelenetekkel, modellek után készült elsőrangú művészi mestermunka, sorozatonként

kapható a kiadóhivatalban.

Ára egy-egy sorozatnak 300 lei, 100 dinár, 60 c. korona. Szállítás utánvétel, diskrét csomagolásban. Csehszlovákiai olvasóink a pénzt Leszámitoló és Közgazd. bank Kosice címre a Káviár folyó számlájára fizessék be, Jugoszláviából pénzes vagy ajánlott levélben küldendő.

Megrendelhető

a „Káviár“ 1925 évi teljes sorozata a gazdag 100 oldalas karácsonyi számmal együtt. Mégpedig:

1925 év első fele 200 lei, 100 dinár 50. c. korona.

1925 év második fele 200 lei, 100 dinár 50 c. korona.

Szines karton kötésben kötve, mindegyik kötethez mellékelve a karácsonyi szám

Utánvét mellett szállítja a „Káviár“ Lapkiadó vállalat, Timisoara.

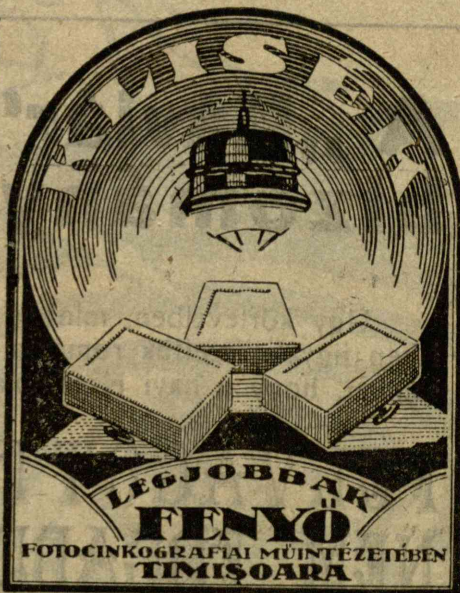
Csehszlovákiai olvasóink a pénzt Leszámitoló és Közgazdasági Bank, Kosice címre küldjék be a „Káviár“ folyószámlájára postán, Jugoszláviai olvasóink pedig pénzes levélben, vagy csekken.

LEHRNER

órás és ékszerész

Timisoara

Gyár v., Fő-u. 29

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, pudert és szepilővizet használ, mely mindennemű szeplőt, májfoltot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül eltávolít. — Kapható:
Roth Jenő gyógyszer-tárában Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Főmunkatárs: Brandstädter Károly és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Union“ Gal Manó könyvnyomdájában Lugoson.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd sor

Modern frizurák, Henne-féle hajfestés. Külön női és férfi manikűr-szalón. Kosmet. intézet

„Aradi Közlöny“

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybani eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Kern Pál

börkereskedő Timisoara Gyár v. Fő-ut 22
Fiók: Jimbolean.

A „Káviár“ romániai bizományosaihoz!

Ugy körlevélben, mint a lap címlapján rányomva több ízben figyelmeztettük romániai árusítóinkat és bizományosainkat, hogy a havi elszámolásokról

FELVÁGOTT PÉLDÁNYT NEM FOGADUNK VISSZA,

ugyszintén hiányos és piszkos számokat sem akceptálhatunk. Mivel a kiadóhivatalnak a remittendára is minden egyes alkalommal szüksége van, mert ez így is értéket képvisel, ezúttal külön is kérjük bizományosainkat, hogy a lapot rikansaiknak és egyes olvasóiknak ne engedjék felválni, mert ilyen példányokat egyetlen bizományosunktól sem fogadhatunk vissza. A

REMITTENDA VISSZA-KÜLDÉSÉNÉL

több ízben tapasztaltuk, hogy a remittendát bizományosaink rendes csomagként, vagy ajánlottan, mint nyomtatvány adják postára. Ez a küldési mód helytelen, mert könyvkereskedőknek, hivatásos könyv- és lapterjesztőknek, nemkülönben könyv- és lapkiadóknak a posta 50 százalékos kedvezményt ad ily dolgok szállításánál, ha a csomagot ajánlottan küldik.

Ujságcsomagot ajánlottan 5 kilóig vesz fel a posta, beföldön. Erre az 5 kilós ujságcsomagra az ajánlási díj 6 lei, a rendes ujságportó 10 lei, tehát a teljes portó 11 lei. Egy kisebb ajánlott csomag küldése tehát alig jön 7-8 leibe. A vidéki postamesterek figyelmét ez a dolog elkerüli és feleiket erre nem igen figyelmeztetik, ami ugy a lapnak, mint pedig a bizományosoknak anyagi kárt jelent. Ez az 50 százalékos kedvezmény azonban csak a beföldön, tehát Románia területén előállított sajtótermékekre szól.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, márkát, pattanást VIOLA krém-szappan. Készítette: Weiss Sándor gyógyszerész. Dóma

Vizumokat és más

Bukarestbe 36 óra alatt el

PINKERTONBO

Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József

uri és női cipész. Timișoara 11. Széna-tér 8. Férfi és női cipők mérték pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintézik.

DURA elektrotechnikai és szaki vállalat. Galváni munkák gyára. Telephely: Timișoara Fabrik. Buziasulni-12

Hétfői

Brassói Hírlap

a legjobb hétfői újság
Sakk-, sport-, színház-, gazdag riportok
Változatos, érdekes, friss, eleven hírek
Kérje mindent!

Podráczky Ferenc

bőrbutorokárpitos
készít stipendő garnitúrákat és bőrbutorokat
Timișoara, Gyár., Andrássy-utca

PERFEKT a legjobb poloshirt készíti

Schunck drogeria

Timișoara, Str. Dacilor No. 1
Telefon 13-30

Használat előtt után

fumeria és rövidáru cikkek

esőbban a Nicolaiu féle
SIENNE Áruházban kapható
Timișoara I. Str. Avram Iancu 4. (reklámpénztár utca)